

ad qd sps ducunt ad iudicium in apprehensio. In hoc
apprehensio, nam ducunt ad iudicium. Sed cum illi sit ei
solum. hinc qd in alius hinc qd immo. ad hoc qd a pe
cuniarum iudicia, qd dicitur ducunt, qd dicitur in ap
prehensio.

25 Tunc qd a sps ducunt ad iudicium qd dicitur qd
ad amorem: qd ad iudicium. si vix
L. ubi tem ei piam dicitur, qd qd suo ams n eicit qd
amicum sui, itum id ei piam in iudicium qd dicitur
eis n dicitur iudicium. qd qd a sps ducunt ad iudicium
requis: qd qd illas iam itas qd dicitur ad iudicium
qat, dicitur iudicium. Si vix 2. piam ducunt
ad iudicium: qd apprehensio ducunt ad iudicium
ad iudicium. qd qd a sps ducunt ad iudicium
iudicium: qd ad iudicium. qd dicitur multa ex amantem
inductum amantem apprehensio, neq qd dicitur qd
iudicium, qd dicitur dicitur qd dicitur n hinc ducunt ad iudicium
hinc: qd dicitur ducunt illas, qd dicitur dicitur ad iudicium
pote aliquid etia ad iudicium: qd dicitur.

26 Appiam in iudicium tenent L. Tenet iudicium in 25
L. Tenet L. in 7.2 dicitur ad iudicium,
q dicitur dicitur ad iudicium n pote dicitur qd dicitur
ad apprehensio: qd dicitur dicitur ad iudicium ducunt, qd
n dicitur mai. iudicium in un. iudicium, atq in alio. Si vix sup
ponamus autq dicitur piam ducunt dicitur dicitur dicitur
ad apprehensio, qd dicitur dicitur ab ea utrum. deind dicitur
sam amam ad iudicium, qd dicitur dicitur iudicium, cum dicitur
cia dicitur dicitur qd apprehensio nulla n dicitur dicitur
spes in iudicium, qd dicitur dicitur dicitur.

27 qd dicitur dicitur iudicium qd n pote dicitur

solum istorum. Sed tu eius potest esse pura apprehensio
 & iudicium? In regie q. l. Quat. d. q. no. f. l. Sarrh
 & 22 no. 20. Si q. pura apprehensio x. non minex
 gloriari e. illa q. sit n. e. iudicia d. n. regiat. atq. illo
 aspicio q. supponat e. pura apprehensio d. iudicium in eius
 sed aut. Sic d. iudicia: q. n. e. pura apprehensio.
 Non negamus in eius aut in eius sit e. appren-
 sion n. puram, d. iudicium. In hoc d. d. e.
 & factis in iudicis q. d. iudicium q. d. iudicium
 iudicium apprehensio, iudicium iudicium e. iudicium.

22

Dico: id aut potest esse penetrativus actus
 & sit discursivus tu eius, ut ille q.
 2° prius attingimus in x, d. en. d. q. d. id aut
 potest esse pura apprehensio, d. iudicium in eius. d. d.
 huius ad bonum, iudicium iudicium, d. n. abasius, iudicium
 pura apprehensio. In d. d. aut id aut potest esse pure
 penetrativus actus. i. sit penetrativus, d. sit d. iudicium
 iudicium, reg. penetrativus iudicium, d. sit d. iudicium, d. d. iudicium.
 Sed in d. d. e. iudicium, id aut potest esse pure appren-
 sion, i. n. sit apprehensio, d. sit iudicium, reg.
 ha. n. manifeste implicat apprehensio iudicium, d. sit
 iudicium. d. d. d. d.

23

Dico: q. d. id aut potest esse pura app-
 hensio, d. iudicium & iudicium d. d. d. d. d.
 illas q. d. d. aut n. e. sit apprehensio, d. appren-
 hendit unum datum, d. iudicium aliud. Compe. q. d. d.
 datum d. d. n. sufficit ex eo aut hanc d. d. d.
 d. d. i. q. penetrativum, n. hanc iudicium, d. d. d. d.
 d. d. d. d. d. ut sit pura apprehensio, d. iudicium.
 q. ut talis sit n. sufficit hanc d. d. d. d. d.

congruat, in se ipsis immo. Et suas ius ut lucem
et idem, et si eundem, ut deum et vicinas: et prout
Dico 2°. Angli. 10^a. Nota evidens per suam supradictam
regulariter pure non apprehendunt. prout si pure
apprehendunt. Si 2°. pars 2^a. pura apprehen-
dit et datur ad supplicium hoc in evidens et ad in-
capacitatem per. Nota in evidens Angli. evidenter
opponunt, et eorum illis regulariter et capax, ut illa
iudicet.

29. Si 2^a. pars 2^a. q^a. Angli. prout ad di-
versum a logica daturum evidens daturum
ut eis fatentur: et est prout illa logica daturum:
ta ad imperfecta, et sic sit pura apprehensio
via, nam et sit maius, sit minus daturum pari bus:
et si prout ad non cognere, prout imperfecta cognere
Si 2^a. pars 2^a. nota, quod loquimus evidenter prout
imus, et prohibet apprehendere, et si nota nobiscum sit
collatant aut illa et ia intercedemus, et dicitur.
et ad Angli. Tompe q^a. si Angli. ad loquendum, et
uti videtur in his partibus, et hinc jam multum ipsi durrunt
ut ia ad nota reperta non valeat iudicare: et ante q^a
sunt pure apprehendunt.

30. Oppositam suam tenent iudex hinc. prout
Angli. pura apprehensio sit daturum ad supple-
dam hoc evidens: et si nota et evidens, Angli. pure
non apprehendit, et iam iudicabit. Si neg. aut. et non ap-
prehensio sicut daturum ad supplicium hoc evidens prout
daturum et pure finem. et est q^a. loquens, et non videtur
non potest aut iudicare et aliquid impedimentum: et prout
in nobis et pura et evidens, et ut illa pure ap-

prehendimus, & q^u ultimis, & q^u huc emur a liquoribus,
& a multitudine horum q^u succurre.

31. *Sol.* 2. lumen Anglicum. i. q^u iudicia ita
rapit illum, ut stringendo ibidem, & libetia
assigilat: q^u t^u. Ex ita stringere regulariter loquendo
hac d^e n^o vult, cominus aliq^uo, Ang^u arbitrio, & indi-
vertentia, pot^{est} in sola apprehensione consistere, ut in no-
bis videtur. i. a. 2^a p^{ri}nc. In f. q^u lumen Anglicum
est eiusd^e sp^{eci}is d^e h^uic. In reg. ibidem. q^u 2^a. In Ang^u
tam d^e h^uic iudicium q^uate q^u in v^{er}itate q^u in et discursus, ut
in notis, n^o sequit^{ur} lumen Anglicum est eiusd^e sp^{eci}is d^e
h^uic: q^u t^u in Ang^u d^e h^uic pura apprehensio, ut in
notis, hoc n^o sequit^{ur}: d^e h^uic v^{er}itas est q^u lumen Angli-
cum ad h^uic est h^uic effectus, d^e super. v^{er}itas ad inq^u.

32. *Sol.* 2. sciam signatam q^u se infusam
q^u est currens, pot^{est} dari pura apprehensio
in Ang^u, i^{tem} h^uic est in h^uic. In f. q^u h^uic, q^u h^uic
v^{er}itatem h^uic p^{ro}banimus, q^u v^{er}itatem q^u q^u si Ang^u pot^{est}
v^{er}itas h^uic d^e liquoribus, & q^u h^uic sp^{eci}is q^u se inq^u-
tas, t^u ita n^o pot^{est} diversi, ut eas n^o apprehendat.
Com^{mu}ni q^u Ang^u, d^e h^uic q^u hanc sciam p^{ro}bat^{ur} h^uic d^e
v^{er}itate: q^u et pure apprehendere, si n^o ill^{ud} n^o deceat
imp^{er}fectis q^u d^e h^uic in discursu h^uic, t^u decebat ill^{ud}
q^u d^e h^uic in pura apprehensio.

33. *Sol.* Ang^u d^e h^uic n^o pot^{est} pure appre-
hendere q^u v^{er}itatem: q^u n^o h^uic sciam q^u se
infusam. In reg. v^{er}itatem d^e h^uic v^{er}itas est 2^a q^u h^uic d^e h^uic
n^o pot^{est} diversi a v^{er}itatem: q^u n^o h^uic pure appre-
hendere. In d^e h^uic sciam q^u se infusam pot^{est} t^u et p^{ro}-
bit 2^a 2^a q^u lumen v^{er}itatem est h^uic h^uic v^{er}itas

signatus, & in uelut a se quod ligno Luminis vini.
 quod ignis stante non potest esse, sed per apprehendere
 sicut nec Vinus, Lumen in suis se infusus non est ad
 effectum, & per se non tam valet illum in obta, ad
 quod est Lumen, nec in hinc sciam se infusam se
 est in danna, & uat. Agnis d. hinc, & a tali sua
 regant.

S. u. 3. u.

Quid am le Inseclia Vincis?

Testum est non potest in deo admitti quoniam apprehensio-
 am, si hoc non / quia apprehensio / id daret, at
 Agnis, quod sit non est iudicia, ut explicamus in L. non
 talis Agnis per quod regnet Luminis Vini, regnat
 et Vini simplicitas, quod si daret apprehensio sit
 non iudicia, debet dari in deo Agnis uelut dicta a ju-
 dicio. Quis est apprehensio uirtus, & quomodo
 est in Vini Agnis a se uel iudicia per se uel
 iudicium non apprehensio uirtus. est Agnis, fratres, uel
 uirtus, nec uirtus, & in uirtus. Prae
 optimis d. d.

35 Per se non regnat, quod in Vini Agnis, quod a se
 uel est uirtus, & iudicia, uirtus, uirtus,
 fratres, unam se representantem, aliam uirtus.
 & hoc ostendit L. quod Vini Agnis apphet uirtus
 sibus apprehensio, & iudicio, hoc aut apphet & fun-
 dum, ut illa sua fratres uirtus uirtus. & d. uirtus
 iudicium iudicium se in uirtus, & Vini Agnis uirtus
 uirtus uirtus, quod per a nobis uirtus uirtus in L. signo.

sum visum, I qd Deus n̄ contingat d̄ d̄m t̄m p̄
p̄tatem q̄ ē omnia, n̄ iudicare imperfectiōem, nec
reḡ Deum ē. ēdem suspendi, et regere: q̄ nec
iudicare d̄nt imperfectiōem, q̄ Deus n̄ contingat per
apprehensōem, nec reḡ Deum suspendi, et regere
ē. rem in 2.º signo affirmandam, & negandam.

39. Nota. ḡant. 2.º qualitatem discursus visus
ē. Efectissimam d̄ Deum, & illa mansu-
rum effectum, & q̄ impossibile d̄esse qualitas t̄m, Deu
t̄m n̄ mansurum effectum, & illa qualitate apprehensi-
va deficientia iudica. I d̄ d̄. d̄ ha. p̄tē, d̄ d̄ ḡi-
p̄tē mai. v̄o. d̄ 2.º si q̄ impossibile d̄are d̄ in Deo p̄-
t̄tas v̄lōs, n̄ illis, & Deus d̄nt maneret q̄ factus, & n̄
si 2.º: q̄ ē maneret effectus & qualitate apprehensiv̄, n̄ i-
d̄m. si q̄ ita d̄ficat̄ argum. Deus maneret effectus &
illa qualitate v̄lōs, n̄ illis. I d̄ in illo d̄cipit qualitas
v̄lōs: q̄ d̄ n̄ maneret effectus & illa qualitate apprehensiv̄,
n̄ iudic̄ p̄tē in Deo d̄cipit qualitas apprehensiv̄.

40. Nota. v̄m. 2.º Deum p̄ apprehensōem suspendi
ē & imperfectiōem, & regere, - non. n̄. ad sum-
mum referit̄ in apprehensōem pura n̄ in visū, d̄ a ḡi-
rei iudicia: & h̄c v̄m. 2.º q̄ pura apprehensio d̄-
t̄ ex eo qd̄ d̄ p̄tē ē, & n̄ alio impedimentum n̄
p̄tē effecte iudicare tempore p̄tē ad iudicandā,
visū 10.º d̄ d̄ ad p̄tē v̄m. d̄ p̄tē v̄m. d̄ p̄tē v̄m. d̄ p̄tē v̄m.
dicandā, ne acc̄ iudicium p̄tē, sicut d̄ d̄ v̄m. d̄ p̄tē v̄m.
n̄ v̄lōs ē in d̄m d̄ d̄. Deint̄ effecte v̄m. d̄ p̄tē v̄m.
& in apprehensio v̄m. d̄ ēt̄, v̄m. d̄ p̄tē v̄m.
& d̄ d̄ d̄, argum. d̄ d̄ v̄m. d̄ p̄tē v̄m. d̄ p̄tē v̄m.
in iudic̄ h̄m, & d̄ d̄ in d̄ d̄.

41 Arg. 2. q̄d dicitur dicitur apprehensio dicitur p̄ali-
 tas, & dubitatio; hæc admitti n̄ pot̄ in h̄o.
 in minus illum possemus dicitur dubitatem, & q̄
 itell. dicitur p̄ali. q̄ dicitur. In 2. ad. neg. mi. atq̄ q̄
 es res fidei apprehendimus, & illis dubitavimus. q̄
 si illis dubitatio est apprehensio, n̄ illis apprehensio est
 dubitatio. In 2. nō pot̄ deum dicitur dubitatem
 dicitur. i. n̄ dum p̄dicantem. i. n̄ dubitante p̄dicantem.
 f̄dicantem. ad dubitatem dicitur nō est n̄ dari
 iudicium q̄ signis q̄ n̄ dicitur. ad p̄dicantem nō dari
 in signo, & tempore habili in q̄ dari pot̄. Unde in
 cognō q̄ dicitur signo q̄ dicitur nō debet dicitur. Ab.
 si n̄ negari pot̄ deum dicitur, ac dubitare. q̄ et
 n̄ dicitur, de dubitatio & dicitur, q̄ in 2. signis se
 cognōsit, & n̄ dum dicitur, eo q̄ tunc cognōsit
 ueritatem n̄ sit dubitatio.

42 Arg. 3. n̄ pot̄ admitti in res, q̄
 & opinio ueritatis: q̄ nec ueritatis apprehen-
 sio. In neg. ueritatis dicitur ratio est, q̄ dicitur, & opinio
 et ueritatis, & q̄ ad nos in ueritatis p̄dicantem
 dicitur: q̄ dicitur n̄ dicitur inuicem; opinio incertitudi-
 nom: q̄ aut̄ ueritatis dicitur dicitur, q̄ dicitur
 at apprehensio ueritatis, & q̄ ad nos dicitur dicitur
 representantem, q̄ n̄ dicitur in res est admittenda, q̄ n̄
 p̄dicantem deum dicitur dicitur inuicem, q̄ dicitur
 minus dicitur dicitur ut illam dicitur. nulla
 in res cogit necessitas admittere in res dicitur,
 & opinio.

43 Dicitur: p̄dicantem deum dicitur apprehen-
 dentem q̄ ad nos: q̄ dicitur q̄ ad nos

vix n̄ dicere in des. n̄ dari iudicium fere, q̄ n̄ lan-
 si p̄tes p̄prie s̄nt diuersas, una s̄ apprehen-
 siva, alia iudicia. It̄ neg. cam. diuisa x̄o deca-
 menda ē cum ex iō usu th̄aum. cum ex des̄nōe di-
 cursus f̄at, s̄ iudicij. nam discursus f̄at, s̄ de-
 p̄grāo unius p̄prie ad aliam p̄ q̄d eū d̄nter
 requir̄ p̄tes p̄prie reate d̄nt. iudicium f̄ate ē
 aut̄ illis p̄tes d̄nt̄ eū certifiāns affirmādo
 negādo. d̄icatur ē sub̄. q̄ p̄tes p̄prie d̄nt̄
 reate n̄ requir̄.

46. Sub̄ diuilit̄ iudicium in iūm, s̄ flum.
 in partem, s̄ p̄culium. d̄nter
 diuili p̄tes in nate, s̄ sup̄ale; in iudicium, s̄
 ab̄ocium s̄. s̄ iū q̄nt̄et̄ eū d̄nt̄ d̄nt̄ s̄nt̄
 in s̄tes p̄tes p̄prie d̄nt̄ d̄nt̄ s̄nt̄ s̄nt̄
 eū d̄nt̄ s̄nt̄ s̄nt̄ s̄nt̄ s̄nt̄ s̄nt̄ s̄nt̄
 s̄nt̄ s̄nt̄ s̄nt̄ s̄nt̄ s̄nt̄ s̄nt̄ s̄nt̄

Jus Jus

Iudicium sit simplex glitay

ut d̄nt̄ imp̄a sub̄iciend̄s melius p̄prie ad̄er-
 tendum ē operem n̄i illis p̄prie p̄tes d̄nt̄
 s̄nt̄ s̄nt̄ s̄nt̄ s̄nt̄ s̄nt̄ s̄nt̄ s̄nt̄ s̄nt̄
 ex q̄ media un̄e p̄prie. d̄nt̄ s̄nt̄ s̄nt̄ s̄nt̄
 n̄i s̄nt̄ s̄nt̄ s̄nt̄ s̄nt̄ s̄nt̄ s̄nt̄ s̄nt̄
 re. i. s̄nt̄ s̄nt̄ s̄nt̄ s̄nt̄ s̄nt̄ s̄nt̄ s̄nt̄
 ita ut ipsa operem aliḡm reate d̄nt̄ s̄nt̄
 nate in illis p̄prie. s̄nt̄ animaduērsij